

Forfatter: Magnússon, Arní

Titel: BREV TIL: Sehested, Christian Thomesen FRA: Magnússon, Arní (1709-09-20)

Citation: Magnússon, Arní : "BREV TIL: Sehested, Christian Thomesen FRA: Magnússon, Arní (1709-09-20)", i *Arne Magnussons private brevveksling*, Gyldendalske Boghandel Nordisk, s. 418. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991699-000-shoot-L0019916990000515.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussons private brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

[ARNE MAGNUSSON] TIL SCHOUTBYNACHT [C. T. SEHESTED]. Skalholt d. 20. septembr. 1709.

Trykt efter kopi med skriverhånd i AM. 439, folio.

Velædle og velbyrdig Hr. schoutbynacht og commerce raad, Stedseærende velynder!

De erindrer Dennem vel, at forleden aar blev til Deres høie Excellence herfra landet fremsendt Ragneid Torvedaatters testament, hvorinde hun iblant hendes jordegods testamenterer hendes brodersøn Torsten Poulson en gaard kaldet Fagredal. Som jeg nu hos Hr. schoutbynacht tjenstligst erindrede, at samme gaard icke var hendes, men hørde min broder Jon Magnussen til, saa var Deris høi Excellence saa naadig at sende samme supplique herhid til Deres fuldmægtig vice laugmand Odder Sigurdsen til hans nærmere erklæring, saasom den erklæring bemelte testament angaaende, som hand forleden aar hafde indsendt, eragtedes at vere ufuldkommen. Paa sidstholdende landsting haver bemelte vice-laugmand tiispurt min broder om denne sags beskaffenhed, og hand til vice laugmanden leveret hans skriftlig erklæring herom. Nu kunde det hende sig, at samme min broders erklæring blev glemt af vice laugmanden (ongefer som forleden aar sysselmand Haagen Hansens memorial angaaende Erlend Gislesens drabsag, hvilken vice laugmanden icke fremsendte, men holt tilbage, aarsagen kand jeg nogenledes giette), eller og sagen icke saa lige fremkomme med alle sine omstendigheder (som ofter skeer, naar mand under en icke vel og søger at hielpe den anden, saa glemmes ibland en circonstance, som kunde binde læsset), da efterdi jeg nu hâr ved haanden de documenter, som hertil høre, saa foretager jeg at extrahere deraf, hvis denne sag egentligen angaar, og vil være ansvarlig for, at den i fremtiden icke skal befindes anderledes. Anno 1667 i februario giver Rogvald Sigmundson sin fæstemøe Ragneid Torvedaatter til fæstengave 15 hundrede i bemelte gaard Fagredal (som er i alt 40 hundrede i dyrheden), item lover at skiøde hende 5 hundrede i samme gaard for løsøre. s. 419 Denne contract er renoveret 1669 i 7bri. Anno 1689 i julio skiøder Rogvald Sigmundson, som da laae for døden, sin kone den anden halve deel af Fagredal, som var 20 hundrede, for en anden gaard kaldet Brøndaa 20 hundrede, og en ubenæfnt jord af 5 hundredes verdie. Anno 1701 i augusto testamenterer Rogvald Sigmundson alle hans efterladende midler til min broder Jon Magnussen, hvilket testament Deris kongl. Mayt. hâr confirmeret d. 13. maii 1702. Anno 1704 d. 7. junii, efter Røgvald Sigmundsens død, contrahere Ragneid Torvedaatter og Jon Magnusson saaledes angaaende denne gaard Fagredal, at hun skal beholde samme gaard upaaanket hendes lifstid, dog icke at abalienere den paa nogen maade til nogen anden end Jon Magnusson. Derimod skal Jon Magnusson, saalenge Ragneid lever, opberge afgiften af den gaard Brøndaa, men efter Ragneids død skal gaarden Fagredal vere Jon Magnussens eller hans arvingers eiendom og gaarden Brøndaa derimod hiemfalde hendes arvinger tilligemed 15 hundrede i en anden jord, som Jon Magnusson herhos skal levere til hendes arvinger. Dette er nu denne sags beskaffenhed og den ret, som min broder hâr til gaarden. Nu have vel siden Ragneid Torvedatters arvinger fortrødt herpaa og persvaderet konen, som nu er af en høi alder, at gaa fra denne hendes egen contract, hvilket vi meener at hun icke er beføiet til. Skulde nu Hr. schoutbynacht synes det samme (som jeg visseligen vil formode), saa beder jeg tjenstligst, at om Torsten Poulsen, hans fader Poul Torvesen, eller paa deres vegne vice laugmand Odder Sigurdsen (som er deres velynder og siges at have i forleden høst ladet tilsyne en merkelig godhed imod Poul Torvesen og hans søn Snæbiørn Poulsen udi en sag, som de hafde angaaende et strandende skib, som de formeentes icke at have saaledes medhandlet, som gaunligst kunde vere for Deres Kongl. Mayt., hvorom siden kandskee kunde indkomme udførligere beretninger, naar mand om ald sagens beskaffenhed hâr bekommet nermere beviislig kundskab) gjorde nogen videre ansøgning om forskrefne Ragneid Torvedatters testamentes confirmation, Hr. schoutbynacht da vilde være af den godhed at remonstrere sagen for Deres høi Excellence og mage det saaledes (saafremt det ret og billigt eragtes, thi andet begiærer jeg icke, veed og at det var omsonst hos Hr. schoutbynacht), at saafremt testamentet blev confirmeret, denne omtvistede gaard Fagredal da maatte af samme kongl. confirmation udeluckes, paa det mand icke skulle siden have fornøden at føre process om sit eget, og sette derpaa fleere penge end den omtvistede s. 420 ting var værd. Jeg vil herudi formode Hr. schoutbynachts assistance, og forbliver stedse

Deres